

DOMOVNÍK

č. 10 – LISTOPAD 2011

CITÁT MĚSÍCE: „Máš-li dobrého přítele, máš víc než on.“

Thomas FULLER, anglický spisovatel a historik

Dále čtete:

- Ředitel se sešel se seniorkami (str. 2)
- Interview se Zdislavou Sovadinovou (str. 4)
- Marcela Smijová miluje keramiku (str. 7)

Charitník teď najdete ve všech magazínech OD TEMPO Opava

Známé rčení říká, že když se před vámi jedny dveře zavřou, jiné se otevrou. A to je také případ Charitníku. Pět let jej čtenáři každý měsíc nacházeli v městském zpravodaji Hláska. Pak ale začal někomu vadit. Vedení města před prázdninami rozhodlo, že nadále zde Charitník vycházet nebude.

Opavský Magistrát ústy své tiskové mluvčí Lady Dobrovolné tento krok zdůvodnil tím, že se tak stalo na přání některých poskytovatelů sociálních služeb, kteří údajně chtěli stejný prostor pro sebe. „Obávám se, že tento argument neobstojí - Charita Opava je přece největším nestátním poskytovatelem sociálních služeb v Opavě, zabezpečujeme jich více než polovinu. A z Hlásky jsme byli vypuzeni ve chvíli, kdy se její rozsah rozšířil, při dobré vůli zde bylo místo pro nás i ostatní. Jsem si jist, že radnice tak potrestala především své občany. Vždy jsme se zaměřovali hlavně na chudobné, na seniory a na lidi, kteří jsou ohroženi sociálním vyloučením. Prostřednictvím lidských osudů jsme představovali charitní střediska a služby, abychom občanům Opavy ukázali,

že Charita je připravena pomoci také jim v případech, že by se do podobných životních potíží dostali i oni,“ komentoval vyhozov z Hlásky místopředseda Rady Charity Opava a její poradce Ivo Mludek.

A právě v této chvíli se Charitě Opava otevřely ony pomyslné druhé dveře. Místo v novém časopisu pro zákazníky svých prodejn Vysoké Tempo nabídlo Charitníku nezištné obchodní družstvo Tempo Opava, v jehož magazínu JO již několik let vychází také charitní Informačník. Družstvo záhy nabídku rozšířilo na všechny své tiskoviny. Od listopadu tedy čtenáři Charitník naleznou též v magazínech TUTY a TERNO, v magazínu JO pak budou číst nadále Informačník, na který jsou již zvyklí. „Naše družstvo si je vědomo, že Charitě je

třeba pomáhat. Vnímáme to také jako službu našim zákazníkům, kteří mohou být potencionálními klienty Charity Opava. Nikdo nevíme, kdy budeme sami potřebovat pomoc a Charita Opava již za více než dvacet let svého trvání pomohla tisícům lidí. Charitník je velice prestižní projekt a přišlo nám líto, že po tolika letech Hláska rozhodla o jeho ukončení. Nemá-li pro něj místo, my je máme,“ uvedl referent marketingu OD Tempo Petr Konečný. Velkým plusem je skutečnost, že tiskoviny Tempa vycházejí v nákladu stodeset tisíc kusů, čímž se značně rozšíří okruh čtenářů Charitníku. Ten již nebude dostupný jen Opavanům, ale také lidem v dalších městech a vesnicích na Opavsku, kteří informační magazíny TUTY, TERNO a JO dostávají zdarma do poštovních schránek. Časopis Vysoké Tempo vychází čtvrtletně a čtenáři si jej mohou koupit v každé prodejně obchodního družstva za pouhé dvě koruny.

„Naše přítomnost v Hlásce byla podle mého soudu ve veřejném zájmu, pokud nás vedení radnice vypudilo, svědčí to o tom, že je tento veřejný zájem vyměněn za zájem soukromé. Na druhou stranu je příjemné vidět, že se v Opavě v kontrastu k tomuto postoji najdou firmy z privátního sektoru, které se hlásí ke své roli společenské odpovědnosti,“ dodává Mludek. Vstřícnost Tempa uvítal také ředitel Charity Opava Jan Hanuš: „Spolupráce se stabilním a silným partnerem, jakým je obchodní družstvo Tempo, je pro nás velmi důležitá a velmi si vážím jeho velkorysosti. Je to pomocná ruka podaná v pravé chvíli.“

Slovo ředitele

Děkuji Vám všem

V poslední době jsem si nejednou vzpomněl na první polistopadový novoroční projev prezidenta Havla, který zahajovalo dnes již historické prohlášení o tom, že naše země nevzkvétá. Tehdy to však nikdo nebral až tak dramaticky, vždyť jsme všichni byli plni ideálů. Ano, počítali jsme s tím, že budoucnost nebude lehká, zároveň jsme ale věřili, že bude líp. Dnes, kdy se potýkáme s dopady finanční krize, lze říci totéž - naše země nevzkvétá. Smutné je ale to, že na rozdíl od porevolučních časů lidé občas přestávají vidět perspektivu lepšího života. Cítím to, když hovořím se zaměstnanci, kteří se perou se životem jak se dá a bojí se, co bude dál. Dobrá polovina z nich má zdravotní postižení a žádné jistoty do budoucna. Moc mě trápí skutečnost, že neutěšená situace se nejspíše dotkne organizací, zabývajících se sociálními službami. Tedy i Charity Opava. Musíme předvídat, že dotace, na nichž jsou neziskovky závislé, budou oklešťovány. Charita Opava sice hledá stále nové a nové cesty, jak být co nejvíce soběstačná, ale ani dnes to nestačí. Například naše chráněné dílny jsou zavaleny zakázkami, lidé dělají na více než sto procent, a přesto jim nemohu dát spravedlivou mzdu, kterou by si zasloužili a kterou bych jim tak rád vyplatil. Ani nevíte, jak mě to mrzí a trápí. Kdybych o tom byl přesvědčen, rád bych alespoň řekl, že bude líp, v tuto chvíli však mohu říci jen to, že si vás, všech zaměstnanců Charity, velice vážím. Přestože platy v neziskovkách patří k nejnižším, dáváte do své práce to nejlepší, co můžete. Za to vám děkuji. Naše společné dílo má perspektivu, která není odvislá od momentální politické či ekonomické situace. Charita právě proto překvalifikovala už mnohé zlé časy. Spolu přecházíme i tyto.

Jan HANUŠ, ředitel

LISTOPAD

Firma DK 1 Kravaře opět pomůže

Charitě Opava se opět dostalo velkorysé nabídky od firmy DK1 Kravaře, kterou tlumočila její výkonná ředitelka Kristina Kocurová. Firma DK 1 nás již několikrát překvapila nečekaným dárkem v podobě realizace potřebných stavebních prací, jež provedla zdarma. Pomohla tak zlepšit prostředí a pracovní podmínky zaměstnancům se zdravotním postižením a také klientům.

LISTOPAD

Kanalizace zlobí

V Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách mají stále problémy s kanalizací. Každý měsíc musí někdo vlézt do kanálu a vše potlačit, aby opět fungovala. Dle slov zástupce ředitele Charity Opava Tomáše Schaffartzika nezbude nic jiného, než provést radikální řešení tohoto problému, což bude hodně stát.

STALO SE

• Pohádka v Marianu

Příjemné zábavné dopoledne nedávno strávilo šest klientů Mravenečku v Marianu. Tamní uživatelé a jejich pečovatelé připravili divadelní představení O kohoutkovi a slepičce. Pohádkové pásmo bylo zpestřeno hudebními chvilkami v podání obyvatel tohoto ústavu a jejich vychovatelů. Jak uvedl vedoucí Mravenečku Lubomír Blecha, představení se všem hodně líbilo a navíc si klienti stacionáře v Marianu zakoupili také upomínkové předměty, aby měli na tento den pěknou památku.

• Vyšli až na Praděd

Skupina klientů Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách se v doprovodu tří zaměstnanců domu zúčastnila rekondičního pobytu v Andělské Hoře. Ubytování byli v rekreačním zařízení Charity Ostrava, kde se jim moc líbilo a odkud vyráželi na výlety a túry. Největším výkonem byl bezesporu výšlap na Praděd, který zvládli všichni do jednoho. Dnes, když už jsou zase doma, vzpomínají i na návštěvu zámku a muzea papíru ve Velkých Losinách, na procházku Karlovou Studánkou a na příjemné chvíle u táboráku. Počasí sice nebylo vždy ideální, ale právě v den, na který si skupina naplánovala opékání, svítilo sluníčko. „Pěkně jsme si to užili,“ dodala Hana Haasová.

• Nová vedoucí domu

Na základě vnitřního výběrového řízení na funkci vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách byla vybrána Romana Krejčí, která pracuje jako sociální pracovníce v Sekci služeb seniorům a zdravotnických zařízení. Nové funkce se ujme po odchodu dosavadní vedoucí Evy Kubesové na mateřskou.

KALENDÁRIUM

* V listopadu 1991 zahájila Charitní ošetrovatelská služba činnost v rodinách.

* V listopadu 1993 proběhla sbírka zimního oblečení pro Chorvatsko.

* 1. listopadu 1994 začala v Charitě pracovat keramická rehabilitační dílna.

* V listopadu 2007 se Charita zapojila do komunitního plánování.

* V listopadu 2010 navštívila Mraveneček a Radost delegace Arcelor Mittal Ostrava.

Ředitel Charity Opava oslavil s bývalými zaměstnankyněmi svátek

Počátkem října se u příležitosti Mezinárodního dne seniorů uskutečnilo setkání bývalých pečovatelek, ošetrovatelek a dalších zaměstnankyň Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení, které jsou již na odpočinku. Akce se setkala s velkým zájmem.

Iniciátorkou byla manažerka sekce Petra Thiemlová, a jak uvedla, všechny pozvané v minulosti pracovaly se seniory. „Během roku bohužel není čas se s bývalými kolegyněmi vidat, a ony přitom vykonaly tolik dobré práce, na kterou jsme mohli navázat. Proto jsme využili Mezinárodního dne seniorů, abychom se s nimi společně na chvíli zastavili a dali jim najevo, že na ně nezapomínáme.“

Se známými se zde potkala i Marie Smolková. V Charitě Opava pracovala dva roky na projektu D - Venkov, který měl za úkol rozšíření charitních služeb na Opavsku pomocí sítě dobrovolníků. Nyní je členkou

realizačního týmu Klubu sv. Anežky. „Všechny jsme krátce popovídaly, jak jsme se do Charity dostaly, co jsme dělaly a hlavně vzpomínaly. Byly to pěkné časy. Všem jsem předala program Klubu svaté Anežky a potěšilo mě, že je to zaujalo,“ měla radost Marie Smolková.

Všechny mile překvapilo malé pohostění a dárečky. Každá ze seniorek dostala knihu „20 zastavení v Charitě Opava“ a voňavé levandulové mýdlo. „Knižku jsem si hned prolisovala a už se těším, až si ji doma důkladně a s brýlemi na čtení prohlédnu. Je tam spousta fotografií, na některé lidi už jsem zapomněla, tak

si oživím vzpomínky,“ uvedla jedna z účastnic setkání.

Příjemně se na této akci cítila také Helena Sedláčková, která v Charitě pracovala jedenáct let jako ošetrovatelka a pečovatelka. Pověděla nám, že by se se svými tehdejšími spolupracovnicemi ráda setkávala častěji: „Byl to skvělý nápad, dát nás zase trochu dohromady, a všem nám udělat obrovskou radost pan ředitel Hanuš, který se mezi nás přišel podívat a popovídat si s námi.“

Podobně se vyjádřila i Zdeňka Muczková, která v Charitě našla zaměstnání pět let před odchodem do důchodu. Pracovala nejprve v kanceláři a poslední tři roky v terénu jako pečovatelka. „Setkání bylo moc pěkné a pan ředitel nás hezky přivítal,“ pověděla paní Muczková.

Ředitel Jan Hanuš je známý tím, že se podobným akcím nevyhýbá a netají se skutečností, že v těžké době, kdy organizace zápasí s nejrůznějšími problémy, pramenícími ve vleklé ekonomické krizi, je taková setkání nabíjejí energii. „Když jsem tak naslouchal vzpomínkám našich seniorek, trochu jim dnes závidím. Myslím si, že se jim pracovalo mnohem lépe, v těch dobách bylo všechno volnější, v charitní práci nás nesvazovalo tolik pravidel. Bylo více prostoru pro entuziasmus a mezi lidmi bylo také více radosti. Toto setkání mě potěšilo a chci Petře Thiemlové vyjádřit velký dík za to, že je zorganizovala,“ uzavřel ředitel Jan Hanuš.

Klienti Radosti zvládnou uvařit oběd

Klienti Radosti Radek Hrnčír a Radim Katerinec jsou v kuchyni jako doma.

Do sociálně terapeutické dílny Radost nás přilákala vůně smažených řízků. Právě probíhala hodina vaření. Protože kuchyňka je malá, poté co si každý z klientů ostrouhal své tři brambory, zůstali v ní jen dva kuchtíci, kteří pod vedením vychovatelky Zdislavy Sovadinové připravovali celé polední menu.

Zatímco Radek Hrnčír krájel zeleninu a vařil polévku, Radim Katerinec klepal, obaloval a později i smažil řízky. Občas také zkontroloval brambory a bylo vidět, že to nedělá poprvé. Oba se svého úkolu zhosti-

li na jedničku, nic jim nevyskypělo, nic neprosolili ani nespálili a všichni si pochutnali. Vaření patří už patnáct let k oblíbeným činnostem, díky kterým se mentálně postižení klienti Radosti zdokonalují v sebe-

obsluze. Dříve se vařilo jednou týdně, ale s nárůstem dalších aktivit se interval prodloužil na tři týdny a v současnosti se připravují už podstatně složitější jídla, než tomu bylo na počátku. Tehdy se klienti učili zvládat hlavně jednoduché pomazánky a polévky, teď už dokonce i pečou moučníky.

Zdislava Sovadinová říká, že lze poznat, kdo doma s maminkou vaří, nebo alespoň pomáhá. Podle jejich slov je většina klientů šikovných. Radka i Radima doma k práci vedou. „Vždy se mamky zeptám, zda jí mám pomoci, a když řekne, že ano, udělám co chce,“ řekl nám třiaadvacetiletý Radek a vysvětlil, jak se dělá zákusek z BEBE sušenek a také, jaká je nejlepší zelenina na salát. Ostatně, krájení je jeho oblíbená práce.

Také starší Radim je v domácích pracech oštěřený. V kuchyni pomáhá už odmalinka a baví ho to. Maminka jej nechá strouhat brambory a svěří mu i přípravu řízků. A že to umí, ukázal ke spokojenosti svých kamarádů i tady v Radosti.

Projekt „Máte doma seniora?“ byl v září po dvou letech ukončen

Účelem setkávání rodinných pečovateli byla pomoc rodinám s péčí o jejich blízké, u nichž se začaly projevovat negativní důsledky stáří, a to především prostřednictvím přednášek na nejpálčivější témata.

Denní stacionář pro seniory tímto projektem zareagoval na časté dotazy, a to nejen rodinných příslušníků svých klientů, ale především lidí zvenčí. „Ačkoli průměrný věk nyní roste, vzrůstá také počet nejruznějších neduhů stáří. A to je ta smutná stránka pokročilého věku. Imobilita, inkontinence, demence, to jsou snad největší strašáci současnosti. Když pak postihnou někoho z našich blízkých, je to pro rodinu šok. Například na situaci, že maminka nebo táta začnou mluvit

o zvláštních nepochopitelných věcech nebo vás přestanou poznávat, není nikdo připraven,“ říká autorka projektu Jana Řehulková. „Věřili jsme také, že když se lidé s podobnými problémy budou setkávat, bude pro ně přínosné, když se vzájemně podpoří a podělí o své zkušenosti, smutky i radosti. Právě to se ale příliš nepodařilo.“ Podle Jany Řehulkové je to možná úspěchanou dobou. Lidé snad ani nemají chuť nebo čas si o svých problémech povídat a v podstatě

je zajímavější věci, které zrovna doma řeší. Navíc přednáškovou činností na téma života seniorů se začaly zabývat i další instituce, čímž se hlad po informacích tohoto druhu v současnosti utiší. „Zpočátku byl zájem větší, ale jak se ta nejzávažnější témata vyčerpávala, lidé chodili méně. Často přicházeli spíše zájemci o umístění někoho z příbuzných k nám do stacionáře,“ dodala Řehulková.

Poslední setkání se uskutečnilo v září a jeho tématem bylo rehabilitační cvičení pro seniory. Poté byl projekt vyhodnocen a výsledkem bylo jeho ukončení. O neúspěchu však rozhodně nelze hovořit.

Paní Jarka, která se účastnila všech setkání, nám pověděla, že ji ukončení projektu mrzí. „Moji i manželovi rodiče během posledních tří let oslavili všichni sedmdesátku a jsou ještě fit. V živé paměti ale mám, jak se nám před očima měnila babička. Přestávala si pamatovat a děda to vždy okomentoval, že má sklerózu. Proto mě tento projekt zajímal. Pro mě bylo každé setkání přínosné, a ačkoli i já doufám, že nám se to nestane, je lepší mít nějaké ty informace dopředu.“ Podobně jako ona přednášky pravidelně navštěvovala asi desítky lidí, ostatní si pak vybírali jen určitá témata.

V Hradci bude Měsíc Charity Opava

Zcela unikátní akce s množstvím doprovodných programů se uskuteční v Městské galerii v Hradci nad Moravicí. Pořádá ji tamní městský úřad ve spolupráci s Charitou Opava.

Přestože je akce nazvaná „Měsíc Charity Opava v Hradci nad Moravicí“, potrvá o něco déle, a to od 10. listopadu do konce roku. Ve čtvrtek 10. listopadu v 17 hodin ji zahájí slavnostní vernisáž hned tří výstav, a to výstavy fotografií „Můj svět“, výstavy „Život s Charitou Opava“, představující všechna charitní střediska v průřezu dvaceti let a výstavy „Velká plátna z Radosti“, což je prodejní přehlídka výtvarných děl klientů charitní sociálně terapeutické dílny

Radost. Kromě toho vystoupí žáci ZUŠ Hradec nad Moravicí, uskuteční se módní show, v níž zaměstnanci Chráněné dílny Vlašovičky předvedou pletené a tkané oděvy vlastní produkce a nevidomí maséři Charity Opava zdarma poskytnou ukázkové masáže krku.

Výstavy budou přístupny o sobotách, nedělích a svátcích od 10 do 16 hodin a v době doprovodných akcí. V úterý 15. listopadu od 14 do 17 hodin proběhne „Odpoled-

ne pro dříve narozené“, během kterého se představí Klub svaté Anežky, v pátek 18. listopadu od 9 do 13 hodin blok přednášek a výtvarná dílna „Materská není vězení“, ve čtvrtek 24. listopadu od 15 do 18 hodin další blok přednášek a praktických rad „Nenechte se zničit dluhy“.

V průběhu celého měsíce budou probíhat i akce pro žáky hradeckých základních škol. Děti se například setkají se seniory z charitního Denního stacionáře a s nevidomými obyvateli Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách. Dokonce se budou moci projít s vodícím psem, vyslechnou přednášku o dluhové pastí a vyzkoušejí si práci na hrncířském kruhu.

O víkendu 3. a 4. prosince se pak v rámci vánočního jarmarku „Vánoce na zámku v Hradci nad Moravicí“ uskuteční prodej vánočního a dalšího zboží chráněných dílen Charity Opava.

Přijďte se pobavit, poučit i poradit. Městská galerie sídlí na Zámecké ulici 313 v Hradci nad Moravicí. Vstup na všechny akce Charity Opava je zdarma. Podrobný program na straně 5 a 6.

Stane se

• Mše za zemřelé

Mobilní hospic „Pokojný přístav“ Charity Opava zve pozůstalé svých klientů, ale nejen je, na mši svatou za zemřelé, která se uskuteční v kostele sv. Ducha na Masarykově ulici v Opavě ve středu 9. listopadu 2011 v 17 hodin. Mši svatou bude sloužit spirituál Charity Opava otec Josef Motyka, farář ze Stěbořic.

• Předvánoční dílna

Také letos pro vás mateřské centrum Charity Opava Neškola přichystalo tradiční předvánoční dílnu. Proběhne v sobotu 26. listopadu od 14 do 19 hodin ve farním sále v Kravařích. A co si budou moci malí a velcí vlastnoručně vyrobit? Například adventní věnec, vánoční ozdoby technikou Patchwork, dáreček z perliček, vánoční přání technikou Quilling a mohou si namalovat vánoční motiv na svícen nebo ozdobit perníčky.

• Hledáme koledníky

Chcete-li se stát koledníkem Tříkrálové sbírky 2012, přihlaste se e-mailem na adrese: glikova@charitaopava.cz. Záměrem příští Tříkrálovky podpořímobilní hospic Pokojný přístav, Charitní ošetrovatelskou službu, Charitní pečovatelskou službu a Denní stacionář pro seniory. Nově pak bude část výtěžku věnována mateřskému centru Neškola na provoz a rozvoj projektů a sociálně terapeutické dílně Radost na dovýbavení nábytkem. Děkujeme.

Napsali o nás

• Povedená

pracovní rehabilitace

Šest měsíců probíhající pracovní rehabilitace v Charitě Opava skončila. Zúčastnila se jí šestice zdravotně znevýhodněných lidí, kteří byli dlouhodobě v evidenci opavského úřadu práce. Dva ze zúčastněných pracovali v Chráněné technické dílně ve Velkých Hošticích, čtyři v Chráněné dílně ve Vlašovičkách. Při závěrečném hodnocení se vedoucí Chráněné dílny Vlašovičky Marie Bennková, manažer Sekce chráněného zaměstnávání Charity Opava Tomáš Schaffartzik a referenka zaměstnanosti úřadu práce Bohdana Turečková shodli, že záměr se stoprocentně naplnil.

REGION OPAVSKO

25. října 2011

„Je znát, že modlitby Charitě stále pomáhají,“ říká pracovnice sociálně terapeutické dílny Radost Zdislava Sovadinová

Laskavá, vlídná a vždy usměvavá. Tak zná každou pracovníci sociálně terapeutické dílny Radost Zdislavu Sovadinovou. Jméno dostala po blahoslavené Zdislavě z Lemberka, české šlechtičně a zakladatelce špitálu, kterou roku 1995 prohlásil papež Jan Pavel II. za svatou. Možná právě toto jméno ji předurčilo k charitní práci, přestože jako gymnazistka si vybrala diametrálně odlišnou profesi. Rozhodla se, že bude geometrem. Protože Zdislava Sovadinová patří mezi první dobrovolníky a posléze zaměstnance Charity Opava a protože Charita Opava v listopadu slaví dvaadvacáté výročí od svého vzniku, nedalo nám než trochu vzpomenat...

* Jak jsme již naznačili, vybrala jste si práci geometra. Byla to tehdy vytoužená práce?

Jako vytouženou bych ji asi nenazvala. Tuto práci dělal tatínek a já jsem jako studentka jezdila o prázdninách s ním a pracovala jako brigádnice. Líbilo se mi to, protože i když je člověk v práci, je zároveň v přírodě, má pohyb, je mezi lidmi a nesedí celé dny v kanceláři za stolem. Po maturitě jsem ale chtěla studovat pedagogiku, jenže kvůli kádrovému profilu to nebylo možné, a tak jsem se rozhodla jít ve slépějích svého otce. Tuto profesi jsem vykonávala od dokončení studií v roce 1977 až do roku 1991. Musím ale dodat, že s dlouhými přestávkami v podobě mateřských. O jiné práci jsem začala uvažovat až tehdy, když jsem onemocněla a už jsem to nemohla dál dělat. Tak jsem v roce 1991 skončila na úřadu práce.

* Co vás pak přivedlo do Charity Opava?

Až když jste mi položila tuto otázku, uvědomila jsem si, jak to vlastně bylo, jak jsem se stala zaměstnancem Charity. Během mateřských jsem občas pomáhala stařenkám ze sousedství s nákupy, úklidy a někdy jsem jim jen tak dělala společnost. Při jedné takové návštěvě jsme se setkaly s Aničkou Ekslerovou, a ta mě pozvala mezi ženy, které se scházely k modlitbě a hlavně pomáhaly potřebným. Tato skupina vlastně vytvořila základ Charity, v níž jsem ze začátku pracovala jako dobrovolnice v šatníku a se sestrou Pavlou jsme mívaly službu v charitní kanceláři, která tehdy sídlila na městském úřadu. Absolvovala jsem také první Ošetřovatelský kurz blahoslavené Zdislavy. Myslela jsem si, že začnu pracovat jako ošetřovatelka charitní ošetřovatelské služby, ale ještě předtím mě čekala jiná práce – další mateřství.

* Máte pět dětí, jak jste to všechno zvládala? Pomohl Vám někdo?

Máme pět dětí, ale nikdy jsem na ně nebyla sama. Na jejich výchovu, ale i na domácnost jsem měla a dosud mám velkou pomoc v osobě manželky. Vždy jsem se na něho opírala. Společně.

Ne-

budoval kariéru, měl takovou práci, aby byl co nejvíce s rodinou a za to mu patří můj velký dík. Obrovskou posilou v každé chvíli bylo a je, že jsme naše starosti, bolesti a radosti mohli svěřit Nebeskému Otci a Panně Marii!

* Byla jste od začátku v rehabilitačních dílnách?

Po mateřské dovolené jsem na jaře roku 1995 nastoupila v Charitě jako pečovatelka. Od začátku jsem klientům rozvázala obědy. Po hospitalizaci s počínajícím infarktem jsem začala pracovat v tehdejších rehabilitačních dílnách, dnešní Radosti, v níž působím do dnešního dne.

* Charita tehdy byla zřejmě úplně jinou organizací, než je ta, kterou známe dnes...

Charitu Opava v jejich počátcích tvořili lidé, zapálení pro práci z lásky k bližnímu. Ačkoli většina z nás měla velkou rodinu, to množství práce v Charitě i doma se vždy zvládlo. Určitě se mnou budou souhlasit všichni, kteří zde v těch dobách pracovali, že nám pomáhala společná modlitba, čtvrtěční adorace a mše svatá. Věděli jsme, že se můžeme jeden na druhého spolehnout. Svou laskavostí k této atmosféře přispíval také Mons. P. Josef Veselý a jeho modlitby. Dnes už doba pokročila. Práce v sociálních službách vyžaduje odbornost a zdá se mi, že člověka úplně pohlcuje. Pro nápor práce se nedokážeme ztišit a jen třeba naslouchat. I přesto je Charita Opava i dnes podporována obětmi a modlitbami, a je to stále znát.

* Jak na tu dobu a na které lidi vzpomínáte?

Doba to byla protkaná láskou, však už jsem o tom hodně řekla. A na koho dodnes vzpomínám? Těch človíčků, se kterými jsem se setkala bylo hodně a každý z nich zanechal nějakou stopu. Někdo hlubokou, jiný třeba jen vzpomínku. Nelze ale nezmínit charismatickou osobnost Aničky Ekslerové, která nám dokázala být matkou i přítelkyní a dokázala naslouchat i poradit.

* Pracujete už tolik let s mentálně postiženými lidmi. Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Práce s mentálně postiženými lidmi mi nebyla cizí. Věděla jsem, že je hodně náročná, protože má sestra má takto postiženého syna, a přesto jsem se do ní pustila. Hodně mi v tom pomohly a lze říci, že utvářely způsob mé práce, kurzy pro sociální pracovníky, které jsem absolvovala. Vždy mě zahřeje u srdíčka, když u klientů vidím spokojenost nebo zvládnutý krůček k jeho vlastnímu cíli. Radost klienta z toho, že se něco nového naučil nebo zvládl zadanou činnost. Naši klienti tvoří společenství, v němž není možné nepostřehnout starost jednoho o druhého. Jsou také pozorní a vnímaví k problémům a třeba i náládám nás, kteří je provázíme tou částí dne, kdy jsou v dílnách. Je radost vidět vznikající výrobky – rohožky, košíky, výšivky nebo namalovaná plátna, které vytvářejí. Baví je vaření a těším se,

až si na vánoce upečeme společně cukroví a spolu se mnou se už těší i oni.

* Vydalo se některé z dětí podobným směrem jako vy? Co dělají?

Lze říci, že ano. Syn Honza, stejně jako já, studoval stavební průmyslovku a po ní pracoval v Charitě v Domově Agapé. Po ukončení této služby pracuje jako terapeut v zařízení Čtyřlístek, což je bývalý kojenecký ústav. Nejstarší dcera pracuje jako zdravotní sestra v nemocnici, další dcera je řeholnicí a učí na církevní škole. Dcera Magda končí v tomto školním roce druhou vysokou školu – pedagogiku. Nejmladší syn bude letos maturovat na strojní průmyslovce.

* Jak relaxujete? Jaké máte koníčky?

Protože mi moje zdraví nedovolí žádnou tělesnou relaxaci, odpočívám při svých koníčcích a těch je hodně. Tím největším „koněm“ je zpěv a hudba. Zpívám v chrámovém sboru a často také se stěboříckým sborem, což obnáší zkoušky, vystoupení a koncerty. I přesto, že je to náročné na oči, ráda vyšívám, pletu a šiju. Mám radost, když se mi podaří vytvořit něco pěkného. Mou zálibou je dále vaření, pečeni, ráda se podívám na pěkný film, nebo si jen tak v klidu poslouchám hudbu, ráda cestuji a poznávám nová místa. A asi jako každému, je mi dobře ve společnosti přátel, s nimiž mohu trávit příjemné chvíle odpočinku, svátků nebo i dovolenou.

* Na co se v nejbližší době těšíte?

Těším se z každého nového dne, který dostáváme. Není samozřejmostí, ale darem a je jen na nás, jak jej prožijeme. Naučila jsem se radovat z maličkostí. Nyní se také, asi jako každý, těším na nejkrásnější svátky – na Vánoce.

* Děkujeme za rozhovor.

Zdislava SOVADINOVÁ

NAROZENÁ: 11. 9. 1956

BYDLIŠTĚ: Opava

RODINA: manžel Jaromír (58),

děti: Libuše (34), Klára (33), Jan

(32), Magda (28), František (19)

STUDIUM: Gymnázium, SPŠ

stavební – obor geodzie

KONÍČKY: zpěv, hudba, ruční

práce, cestování

MĚSÍC CHARITY OPAVA V HRADCI NAD MORAVICÍ

1. SVĚT CHARITY – Slavnostní vernisáž výstavy fotografií a představení akce MĚSÍC CHARITY OPAVA V HRADCI NAD MORAVICÍ (čtvrtek 10. listopadu 2011, 17 hodin)

- **MŮJ SVĚT** – Slavnostní vernisáž výstavy fotografií k výročí pěti let fotosoutěže Charity České republiky, pořádané Charitou Opava pod patronací prof. Jindřicha Štreita
- Uvedení výstavy **ŽIVOT S CHARITOU OPAVA** - Netradiční představení středisek opavské Charity, která pomáhá už déle než dvacet let
- **POZVÁNÍ NA BESEDY, PŘEDNÁŠKY A PREZENTACE**, které Charita Opava připravila na celý měsíc pro občany Hradce nad Moravicí všech věkových skupin
- **VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ ZUŠ HRADEC NAD MORAVICÍ**
- **VELKÁ PLÁTNA** – Prodejní výstava klientů sociálně terapeutické dílny Radost
- **NETRADIČNÍ MÓDNÍ PŘEHLÍDKA** – Jen pro vás se zaměstnanci Chráněných dílen z Vlaštoviček stanou modely netradiční módní show
- **ZDARMA UKÁZKOVÉ MASÁŽE KRKU**, poskytované nevidomými maséry Wellness centra Charity Opava
- Prodej výrobků chráněných dílen Charity Opava

2. ODPOLEDNE PRO DŘÍVE NAROZENÉ **aneb ZAMĚŘENO NA SENIORY** (úterý 15. listopadu, 14 - 17 hodin)

- **JAK SE NENECHAT OKRÁST** – Přednáška o pokoutných metodách prodeje zboží na tzv. předváděcích akcích pro seniory
- **PLETEME OBVAZY PRO MALOMOCNÉ** – Přednáška členů Klub sv. Anežky
- **SVATÁ ANEŽKA** – Promítání krátkého filmu o české světici, jejíž jméno si vzalo do názvu svého klubu dobrovolné sdružení Charity Opava
- **ZDARMA UKÁZKOVÉ MASÁŽE KRKU**, poskytované nevidomými maséry Wellness centra Charity Opava.
- Prodej výrobků chráněných dílen Charity Opava

3. MATEŘSKÁ NENÍ VĚZENÍ **aneb ZAMĚŘENO NA MAMINKY S DĚTMI**

(pátek 18. listopadu, 9 – 13 hodin)

- **NENECHTE SI DLUHÝ PŘERŮST PŘES HLAVU** – Přednáška Občanské poradny Charity Opava o tom, jak je snadné dostat se do dluhové pasti a jaké to může mít důsledky pro váš život
- **CO NÁS ČEKÁ V DÁVKÁCH STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORY OD ROKU 2012** – Přednáška Občanské poradny Charity Opava
- V průběhu obou přednášek zajištěno **HLÍDÁNÍ DĚTÍ**
- **VÝTVARNÁ DÍLNA NEŠKOLY** – střediska Charity Opava. Přijďte si s dětmi vyzkoušet naši výtvarnou dílnu, vyrobit si vlastní náušnice nebo třeba jen zaskotačit na taneční herní konzole
- Prodej výrobků chráněných dílen Charity Opava

4. NENECHTE SE ZNIČIT DLUHÝ **aneb PRAKTICKÉ RADY, KTERÉ VÁM MOHOU UŠETŘIT PENÍZE** **ČI ZACHRÁNIT ZDRAVÍ I ŽIVOT**

(čtvrtek 24. listopadu od 15 do 18 hodin)

- **TŘI 45MINUTOVÉ PŘEDNÁŠKY OBČANSKÉ PORADNY CHARITY OPAVA** o fenoménu naší doby - epidemii spotřebitelských úvěrů, která decimuje velké množství životů v celé České republice včetně okresu Opava. V prvním bloku se budeme věnovat tomu, jak do dluhové pasti nepadnout a co dělat, když už jsme se v ní ocitli, ve druhém problematice exekucí a ve třetím pak praktickým radám k oddlužení. Jednotlivé bloky bude možno vyslechnout podle zájmu i jednotlivě
- **ZEPTĚJTE SE NA VŠE, CO VÁS TRÁPÍ** - Během celého odpoledne budou k dispozici zástupci všech sedmnácti středisek Charity Opava, kteří budou přichystáni vám individuálně poradit s vašimi problémy a odpovědět na vaše otázky
- **ZDARMA UKÁZKOVÉ MASÁŽE KRKU**, poskytované nevidomými maséry Wellness centra Charity Opava
- Prodej výrobků chráněných dílen Charity Opava

5. CO SE V MLÁDÍ NAUČÍŠ... **aneb CHARITA OPAVA PRO ŽÁKY HRADECKÝCH ŠKOL** *(během celé akce MĚSÍC CHARITY OPAVA V HRADCI NAD MORAVICÍ)*

- Na celý měsíc jsme připravili organizované **AKCE PRO ZÁKLADNÍ ŠKOLY**
- Pro **NIŽŠÍ STUPEŇ** jsme například nachystali mezigenerační setkání se seniory z našeho Demního stacionáře, na setkání s nevidomými z Vlašoviček se děti budou moci projít s vodícím psem, ale také vyzkoušet pomůcky pro nevidomé či řadu aktivit s lidmi s mentálním postižením z našeho střediska Radost
- Žáci **VYŠŠÍHO STUPNĚ** si navíc vyslechnou přednášku o dluhové pasti nebo si budou moci sami zkusit práci hrnčířském kruhu

6. VÁNOCE S DÁRKY Z CHRÁNĚNÝCH DÍLEN CHARITY OPAVA **aneb POTĚŠTE SVÉ BLÍZKÉ VÝROBKY NAŠICH SVĚŘENCŮ** *(vikend 3. a 4. prosince)*

- **PRODEJ VÁNOČNÍHO A DALŠÍHO ZBOŽÍ** chráněných dílen Charity Opava na vánočním jarmarku Vánoce na zámku v Hradci nad Moravicí

*Přijďte se pobavit, poučit i poradit, naši odborníci se na Vás těší.
Vstup na všechny akce je ZDARMA!*

Marcela: „Keramiku jsem si zamilovala...“

Když letos v červenci odešel z keramické dílny Chráněných dílen sv. Josefa mistr Štefan Gúber, kladli si mnozí otázku, zda to dílnu, která kdysi pod jeho vedením nabrala nový vítr, neuvrhne o pár let zpátky. Gúber toto pracoviště bezesporu pozvedl na profesionální úroveň, přinesl nové neotřelé nápady a ukázal všem, že práce lidí se zdravotním postižením je konkurenceschopná.

Po pár měsících, kdy v keramice velí Marcela Smijová, je jasné, že dílna je v dobrých rukách. Vyučená prodavačka se s keramickou hlínou potkala před pouhými čtyřmi lety a bylo to setkání vysloveně šťastné. „V Charitě jsem nejprve tkala a malovala na hedvábí, chvíli jsem dělala i v kompletaci. Pak mě Lída Krpcová přemluvila,

at' to zkusím v keramice. No, moc se mi do toho nechtělo, tenkrát se tady ještě dělaly hlavně takové ty mističky z kuliček hlíny. Já ráda tvořím a pokud možno, stále vymýšlím něco nového. Tohle mi nepřišlo moc zajímavé. Na druhé straně, už tu byl Štefan Gúber a začalo se to měnit. Tak jsem o Vánocích dostala domů hroudu hlíny a zkusěla, jak by mi

to šlo,“ vzpomíná Marcela Smijová.

Kouzlu práce s keramickou hlínou, možná ještě dříve než ona sama, propadla její tehdy čtrnáctiletá dcera Katka. Během oněch Vánoc společnými silami přivedly na svět žabu. Ta se vyrábí dodnes ve třech velikostech a je velmi žádaná. Na své konto si Marcela Smijová může připsat mnoho dalších výrobků a inovací, a to nejen z této doby, kdy je pověřena řízením dílny. „Marcela byla vždy velmi kreativní a stále přichází s něčím novým, vůbec jsem nepochyboval, že se role po Štefanovi zhostí tak dobře,“ uvedl marketingový pracovník a její nadřízený Pavel Šefránek. Pochválil také Marcelinu osmnáctiletou dceru Katku, která každé prázdniny v dílně pracuje zadarmo. „Je úžasná, kromě dobrých nápadů má pěkný vztah k lidem. Někdy upeče doma buchtu, přinese ji do dílen a rozdává zaměstnancům,“ dodal Šefránek.

Máma Marcela to ráda slyší. Říká, že každý její i Katčin úspěch ji pohání dál dopředu. „Asi jsem byla taková vždycky. Už jako holka jsem neměla ráda uniformitu, když něco například bylo v módě a museli to mít všichni. Babička mě od malička

vedla k ručním pracem, bavilo mě šít, drháni a pletení. Ve čtrnácti mi dala svou starou Singrovku, abych nemusela šít v ruce a já jsem si pak mohla vytvářet vlastní kreace. Katka je po mně, je takovým jablkem, které nepadlo daleko od stromu.“

Ačkoli lidé v Charitě znají Marcelu Smijovou jako velkou pohodářku, i ona má, stejně jako většina zaměstnanců Charity Opava, svou třináctou komnatu. V ní jsou uzamčeny osobní tragédie a bolesti, o nichž příliš nemluví. Šťěstím v neštěstí byl a stále je manžel Dušan, který jí byl oporou, když se prala se zlou nemocí, když ztratila dvě děti, na které se nesmírně těšila a které si nikdy ani nepochovala v náručí.

Později, kdy už měla Katku a Tomáše, prožívala strach o dceru a prožívá jej vlastně dodnes. V šesti letech jí lékaři objevili srdeční vadu, byla na náročné operaci, zcela v pořádku však dosud není. Má potíže s páteří a v brzké době ji čeká i operace plic. Katka je ale jako její máma – bojovnice a optimistka, která věří, že se vše v dobré obrátí. Zatím se učí za prodavačku, ale strašně si přeje, aby se i ona mohla v Charitě věnovat keramice. Držíme palce!

Proběhla devátá sbírka šatstva

V říjnu se v Opavě uskutečnila již devátá sbírka šatstva, kterou pro Diakonii Broumov už tradičně pořádá charitní středisko krizové pomoci Naděje. Tentokrát byli lidé vyzváni, aby současně přinesli i věci, jež mohou posloužit jako vybavení bytů chráněného bydlení pro duševně nemocné, které se Charita Opava chystá rozšířit.

Na to lidé slyšeli a přinášeli povlečení, peřiny, deky, polštáře, utěrky, ručníky a další věci ve velmi dobrém stavu. Sociální asistent chráněného bydlení Jaromír Měch si pochvaloval, že vše bylo čisté, vyprané a vyžehlené. „Všem dárcům děkujeme. Celkem jsme si pro naši potřebu odvezli deset velkých pytlů. Jsem přesvědčen, že až si například do darovaného povlečení naši klienti převléknou peřiny, žádný

z nich se nebude muset stydět za to, v čem spí. Vše je opravdu moc pěkné.“

Spokojenost s průběhem sbírky vyjádřila také vedoucí Naděje Veronika Prchalová, ačkoli se naplnily jen dva vagony, což je přece jen méně než o minulých sbírkách. „Určitě to nebylo tím, že by lidé přestali mít zájem. Přišlo jich hodně, pouze přinášeli méně věcí. Jeden z důvodů vidím v tom, že v poslední době, prakticky už od prázdnin, se v mnoha obcích uskutečnily samostatné sbírky. Lidé dnes také musejí více rozmýšlet, zda si pořídí nové oblečení nebo ještě vydrží s tím starým, kterého by se za jiných okolností už třeba zbavili.“

Veronika Prchalová pak s uznáním uvedla, že příchozí využívali i možnosti přispět finančně na dopravu. Darovali obdivuhodných 18.290 korun a to, co zůstane, využije středisko Naděje jako přímou pomoc potřebným klientům. Jediným stínem sbírky je skutečnost, že do jednoho vagonu se v noci vloupal nenechavec, který pečlivě naložené pytle rozhrabal a nechal po sobě pořádnou spoušť.

Do Charity Opava přijel na exkurzi Toulavý autobus

Za účelem zvyšování povědomí o sociálních službách v Opavě uspořádal v říjnu magistrát pro zastupitele a komisaře z Komise Rady statutárního města Opavy pro komunitní plán akci Toulavý autobus.

Autobus vozil místní politiky, mezi nimiž byli například zastupitel a policejní mluvčí René Černohorský, náměstkyně primátora Pavla Brady a jako čerstvý komisař i zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schaffartzik, po organizacích, poskytujících sociální služby. Jednou e zastávek byla i Charita Opava.

Skupina si nejprve prohlédla stacionář Mraveneček, kterým je provedl vedoucí Lubomír Blecha. Nejdéle se zdržela v senzorické

místnosti, jež je chloubou stacionáře a slouží ke zklidnění a relaxaci klientů. Návštěva měla také možnost na vlastní oči vidět, jak klienti zvládají různé úkoly. Poté autobus dorazil do Jaktáře. Hosté si prohlédli sociálně terapeutickou dílnu Radost a pak byli přijati v Chráněných dílnách sv. Josefa, kde si prošli šicí, kompletační i keramickou dílnou. Dále pak pokračovali do Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlašticích.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Děkujeme **obchodnímu družstvu TEMPO Opava**, že ve svých prodejnách prodává výrobky zdravotně postižených zaměstnanců charitních chráněných dílen. Rovněž děkujeme za účinnou prezentaci tohoto zboží.

Charita Opava

Srdečně děkujeme firmě **NOWACO Opava**, která Mravenečku u příležitosti Dne otevřených dveří darovala nanuky.

Lubomír BLECHA,
vedoucí Mravenečku

S přáním Božího požehnání bych ráda touto cestou poděkovala paní **Martině ŽÁKOVÉ**, která měsíc co měsíc nezištně přispívá na chod a aktivity mateřského centra Neškola.

Svatava BLÁHOVÁ,
vedoucí Neškoly

Ráda bych touto cestou poděkovala odsouzeným z opavské věznice, pracovníkům Chráněné technické dílny pánům **Milanu SUROVČÍKOVÍ** a **Radimu WACLAWIECOVI** a dobrovolníkům paní **Marii VÍCHOVÉ** a panu **Pavlu GANČAROVÍ** za vydatnou pomoc při nedávné sbírce šatstva.

Veronika PRCHALOVÁ,
vedoucí Naděje

Ze srdce děkujeme **SLEZSKÉ UNIVERZITĚ Opava** za darovaný nábytek pro byty chráněného bydlení.

Dagmar SLIŽOVÁ,
vedoucí Chráněného bydlení

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v listopadu

Veselte se střelci a štíři, vaše narozeniny už se blíží. Tak vám jdeme vinšovat, cenné rady darovat – pěstujte si zdraví pevné, nemocovat není levné, važte si lásky, ať nemáte vrásky, užívejte každý den a život bude jako sen. V listopadu oslaví narozeniny zaměstnanci **Dana ČERNÁ**, **Jan GAJDEČKA**, **Kateřina HANKOVÁ**, **Irena CHAMU-LOVÁ**, **Marie CHMELOVÁ**, **Tomáš KRÁČALÍK**, **Marie KREUZBERGROVÁ**, **Štefan KURINEC**, **Bohuslav MASARYK**, **Michaela MOŠOVÁ**, **Danuše ONDERKOVÁ**, **Veronika PRCHALOVÁ**, **Ludmila SLANINOVÁ**, **Marie SOBKOVÁ**, **Marie ŠTEFKOVÁ** a **Ludmila TESAŘOVÁ**. Vše nejlepší přeje

redakce

* Život den po dnu a rok po roku, nechť plyne šťastně, jako klidná řeka. Ať místo smutku radost a veselí Vás na ní vždycky čeká. Naším milým kolegyním **Ireně CHAMU-LOVÉ**, **Marii SOBKOVÉ**, **Marii KREUZBERGEROVÉ** a **Daně ČERNÉ** přejeme šťastné narozeniny.

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* K tvým milým narozeninám jen jedno přání máme. Aby tvoje cesta životem byla samý květ a láska ti zpříjemnila svět. Nasad svým snům světla hvězd, bude pak snadnější vše v životě s humorem nést. Vždyť již máš téměř vše, co potřebuješ ke štěstí. **Veronice PRCHALOVÉ** vše nejlepší k narozeninám přejí

Radka, Radana a Lucka

* Velký dík patří panu **Václavu BURDOVI** za to, že nikdy neodmítne žádnou pomoc. Tentokrát nám poskytl cenné služby při vytváření nové podoby Charitníku. Děkujeme!

Redakce

Vyrábějte dárečky z Neškoly

Maminky a děti, navštěvující charitní mateřské centrum Neškola, už vyrábějí dárky pro nadcházející Tříkrálovou sbírku. Letos to jsou trpytívé papírové komety, záložky z kůže, kožené náramky, papíroví andělci a magnetky v podobě emblému Tříkrálové sbírky. Všechny maminky s dětmi, které by také rády pomohly, a přitom se i pobavily, mají možnost navštívit **každý čtvrtek od 9.30 do 11.30 hodin** Neškolu na Masarykově ulici 39 v Opavě (vchod fary kostela sv. Ducha). Výroba dárečků zde bude probíhat vždy **ve čtvrtek až do 8. prosince**. Děti si mezitím mohou hrát v herně. Informace: Svatava Bláhová, telefon: 733 676 707.

••• Listárna Domovníka

Poděkování sestřičkám

Přišla jsem vám velké pocty vzdát, že jste mi pomohli babičku opatrovat. Bez vaší pomoci a péče bych to těžko zvládala. Díky vám jsem se hodně naučila, jak převazovat, krmit, polohovat, koupat a přebalovat. S dekubity

jste mi poradily, nové věci naučily. Vaše rady jsem dále předala do lékárny, i paní doktorce. Nové léky, které jste mi poradili, jsem doporučila paní doktorce, která je využívá. Babičce jste i s lékařkou život o tři roky prodloužily. Taký si vážím, že kdykoli jsem zavolala, rady anebo návštěvy jsem se dočkala. Taký děkuji sestře Marušce, která mi po-

mohla ji umýt a obléci do hrobu. Paní Mirku, jež tu chodila, jsem nechtěla rušit, slavila narozeniny a paní Lenka měla smutek. Ale naše poděkování patří všem sestřím, paní vedoucí i paní účetní i panu bratrovi. Za všechny pozůstalé

Vlasta KREČMEROVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Info servis

Informujeme

• Úspěšně v Brně

Chráněné dílny sv. Josefa se opět úspěšně prezentovaly na brněnském zdravotním veletrhu REHAPROTEX, který se uskutečnil ve dnech 18. – 21. října. Podle marketingového pracovníka Pavla Šefránka byl o zboží zájem a také tržba byla dobrá, ačkoli ne rekordní. „Je vidět, že všichni setří,“ uvedl Šefránek s tím, že oproti minulým letům ubylo jak prodejců, tak zákazníků. Úplně se pryč vytratili nákupci z prodejen s keramikou. Ti dříve nakupovali i za desítky tisíců. Pracovníci, kteří charitní výrobky prodávali, vyzdvihli pomoc manažera Sekce chráněného zaměstnávání Tomáše Schaffartzika při instalaci expozice i při její likvidaci. Uvítali rovněž, že je přišel povzbudit ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který byl zrovna služebně v Brně. Manažerům výstaviště se charitní expozice natolik líbila, že chráněnký pozvali na desetidenní vánoční prodej a nabídli dokonce mimořádně výhodný pronájem. „Uvažujeme, zda to přijmeme, deset dní v kuse je přece jen hodně, termín koliduje s již domluvenými prodejními akcemi,“ dodal Pavel Šefránek.

• Přednáška a obnova

Dvě akce připravuje na listopad Klub svatě Anežky. V úterý 8. listopadu v pastoračním středisku na Masarykově ulici 39 v Opavě proběhne v 16 hodin přednáška Františka Valdštýna na téma **Jan z Pomuku – Jan Nepomucký a jeho doba**. Koncem měsíce se pak, výjimečně také v úterý, a to 29. listopadu, uskuteční **celodenní adventní duchovní obnova pro seniory** na téma **Křest a náš život**, kterou povede salesián P. Ludvík Dřímál. Obnovu zahájí v 8 hodin mše svatá v Kapli svatého Kříže na Matiční ulici v Opavě a pokračovat se bude v Církevní konzervatoři na Beethovenově ulici 1. Zájemci se mohou přihlásit do 23. 11. 2011 na tel. 553 716 997, 553 711 106, 721 570 543 a 737 355 999 u Marie Smolkové a Anny Foldynové. Během obnovy bude příležitost ke svátosti smíření nebo k rozhovoru. Cena na osobu je 120,- Kč, včetně oběda.